Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8336
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Lo q̃ manducat me: ⁊ ipse uiuet ꝓt me. Hic ē panis
q̃ de celo descendit: ñ sicut mãducauerũt pãres uri manna
⁊ mortui sũt. Qui mãducat hunc panẽ: uiuet ĩ ētnũ. Hec
dixit ĩ sinagoga: docẽs ĩ capharnaũ. Multi ergo audientes ex di
scipulis eius dixerũt. Durus ē hic sermo: q̃s potest eũ audire?
Sciens aũ iesus apud semetipsũ q̃a murmurarent de hoc dispu
tant: dixit eis. Hoc uos scandalizat? Si ergo uideritis filiũ hõ
inis ascendentẽ ubi erat prius? spiritus ē q̃ uiuificat. caro ñ prodest
quicquã. Uerba q̃ ego locutus sũ uobis: spiritus ⁊ uita sũt. Sz sũt quidã
ex uobis: q̃ ñ credũt. Sciebat enim ab initio iesus q̃ essent ñ credentes:
⁊ q̃s traditurus esset eũ: ⁊ dicebat. Propterea dixi uobis: q̃a nemo po
test uenire ad me: ñ fuerit ei datũ a patre meo. Ex hoc multi
discipulorũ eius abierũt retro: ⁊ iam ñ cũ illo ambulabant. Dixit ergo
iesus ad duodecim. Numq̃d ⁊ uos uultis abire? Respondit ergo ei simon
petrus. Dñe: ad quẽ ibimus? Uerba uite eternę habes: ⁊ nos credi
dimus ⁊ cognouimus. q̃a tu es xpc filius dei. Respondit eis iesus.
Nõne ego uos duodecim elegi: ⁊ unus ex uobis diabolus est? Dicebat
autem iudam simonis scariothen. hic enim erat traditurus eum. cum esset
unus ex duodecim. Dom. i palmis. Ad philipenses.

Fratres. hoc enim sentire in uobis: qd ⁊ in xpo iesu. Qui cũ in for
ma dei esset. ñ rapinã arbitratus est esse se equalem deo: sed se
metipsũ exinaniuit formã serui accipiens. in similitudinem
hominũ factus. ⁊ habitu inuentus ut homo. Humiliauit se ipsũ
factus obediens usq̃z ad mortem. mortem aũt crucis. Propter qd ⁊ deus
illũ exaltauit. ⁊ donauit illi nomen qd est sup omne nomen: ut in no
mine iesu omne genu flectat̃ celestium terrestrium ⁊ infernorũ: ⁊ omis
lingua confitea̅tur. q̃a dñs iesus xpc in gla est dei patris.

Sed illo t. Dixit iesus discipulis suis. Scitis Passio do. n. i. x. s. ogchm
q̃a post biduũ pascha fiet: ⁊ filius hominis tradet̃ ut crucifigat̃.
Tunc cõgregati sũt principes sacerdotũ ⁊ seniores pplĩ in atriũ principis
sacerdotũ. qui dicebatur caiphas: ⁊ cõsiliũ fecerũt: ut iesũ dolo